

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Petra Šebka a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. a Mgr. Filipa Skřivana v právní věci

žalobce: **T.C.A. - v.o.s. Technik Control Assistance CZ**
sídlem Dobšická 2295/2, Znojmo
zastoupen Mgr. Stanislavem Bodlákem, advokátem
sídlem Sobotín 270, Petrov nad Desnou

proti žalovanému: **Ministerstvo dopravy**
sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29.5.2020, č.j. 57/2017-150-STK3/23,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

1. Žalobce podanou žalobou napadá rozhodnutí žalovaného ze dne 29.5.2020, č.j. 57/2017-150-STK3/23, kterým bylo jako opožděné zamítnuto jeho odvolání podané dne 21.4.2017 proti rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odboru dopravy, ze dne

17.6.2011, č.j. JMK 86642/2011, sp. zn. S-JMK 86488/2011/OD/MI, kterým bylo společnosti Smetana a Smetana s.r.o. (dále též „žadatel“) na základě žádosti žalobce podané dne 10.6.2011 uděleno od 1.7.2011 oprávnění k provozování stanice technické kontroly na adrese Dobšická 2, Znojmo (dále jen „STK Znojmo“).

I. Shrnutí žalobní argumentace

2. Žalobce podrobnou argumentací dovozuje, že je stále právoplatným držitelem oprávnění k provozování STK Znojmo, které mu bylo uděleno rozhodnutím Okresního úřadu Znojmo ze dne 15.7.1996, č.j. dopr 623/96-Pa a které mu nikdy nebylo odňato. Žalobce podal dne 10.6.2011 u prvostupňového orgánu žádost o změnu provozovatele STK Znojmo, kterou „v omylu“ sledoval změnu poskytovatele STK na žadatele. Na tuto žádost je podle žalobce s ohledem na podmínky pro odnětí oprávnění k provozování STK dle § 59 zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb. (dále jen „zákon č. 56/2001 Sb.“), nutno nahlížet jako na žádost zjevně právně nepřipustnou; prvostupňové rozhodnutí je tak rozhodnutím nicotným.
3. Žalobce dále namítá, že rozhodnutí prvostupňového orgánu o jeho žádosti ze dne 10.6.2011 doposud nenabylo právní moci. Žalobce se proti němu odvolal dne 21.4.2017, neboť mu bylo doručeno až dne 6.4.2017, v rámci nahlížení do správního spisu. K žádnému jinému datu nelze s určitostí stanovit den oznámení prvostupňového rozhodnutí. Pokud je v rozdělovníku předmětného rozhodnutí prezentováno razítko žalobce s paraťou (či dvěma paraťami) neznámé osoby, a to navíc bez uvedení konkrétního data převzetí a uvedení konkrétní osoby a jejího vztahu k žalobci, pak z toho podle žalobce nelze odvozovat, že došlo k validnímu doručení či oznámení žalobci ve smyslu příslušných právních předpisů.
4. Žalobce poukazuje na to, že všechny osoby, které mohly za žalobce v době vydání předmětného rozhodnutí ze dne 17.6.2011 toto rozhodnutí převzít, prohlásily, že jim toto rozhodnutí nebylo nikdy v minulosti doručeno. V této souvislosti žalobce navrhuje dokazovat uvedenými čestnými prohlášeními.
5. Žalobce dále namítá, že není správný názor žalovaného, že mu bylo prvostupňovým rozhodnutím odňato dříve udělené oprávnění; takový výrok prvostupňové rozhodnutí neobsahuje. Prvostupňovým rozhodnutím byl de facto i de iure navozen nezákonný stav, kdy k provozování STK Znojmo byla udělena dvě oprávnění.
6. Rozhodnutí žalovaného je podle žalobce rovněž ploché a nevypořádává se s odvolacími námitkami, tudíž je nepřezkoumatelné.
7. Z uvedených důvodů žalobce navrhl, aby zdejší soud napadené rozhodnutí zrušil. Na svém procesním postoji žalobce setrval po celou dobu řízení před zdejším soudem, i při jednání soudu, které ve věci proběhlo.

II. Shrnutí vyjádření žalovaného

8. Žalovaný se žalobou nesouhlasí, napadené rozhodnutí považuje za správné a řádně odůvodněné. Věcně setrvává na závěrech obsažených v napadeném rozhodnutí.
9. Žalovaný navrhl, aby zdejší soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Taktéž žalovaný setrval na svém procesním postoji po celou dobu řízení před zdejším soudem, i při jednání soudu, které ve věci proběhlo.

III. Posouzení věci

10. Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).
11. O věci zdejší soud rozhodoval přednostně ve smyslu § 56 odst. 1 s.ř.s., s ohledem na skutečnost, že rozhodnutí v této věci může mít vliv na další řízení o žalobách téhož žalobce proti témuž žalovanému, v nichž jsou řešeny navazující aspekty související s oprávněním k provozování STK Znojmo. To je podle zdejšího soudu dostatečným důvodem pro předřazení věci.
12. Zdejší soud napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.) podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodnutí žalovaného (§ 75 odst. 1 s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
13. Napadeným rozhodnutím bylo podle § 92 odst. 1 správního řádu jako opožděné zamítnuto žalobcovo odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí.
14. Podle § 92 odst. 1 správního řádu opožděné nebo nepřípustné odvolání odvolací správní orgán zamítne. Jestliže rozhodnutí již nabylo právní moci, následně zkoumá, zda nejsou dány předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí. Shledá-li předpoklady pro zahájení přezkumného řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí, posuzuje se opožděné nebo nepřípustné odvolání jako podnět k přezkumnému řízení nebo žádost o obnovu řízení nebo žádost o vydání nového rozhodnutí.
15. Rozhodnutí odvolacího orgánu o zamítnutí odvolání pro opožděnost nebo nepřípustnost podle § 92 odst. 1 správního řádu není rozhodnutím, v němž by se správní orgán věcně zabýval odvoláním účastníka řízení. Tímto rozhodnutím odvolací správní orgán zamítá odvolání z důvodu jeho opožděnosti či nepřípustnosti, tj. z důvodu nenaplnění jedné ze základních procesních podmínek, bez níž nelze podané odvolání meritorně posoudit.
16. Pokud žalobce namítá nepřezkoumatelnost a „plochost“ napadeného rozhodnutí žalovaného, tak jestliže bylo napadeným rozhodnutím zamítnuto odvolání žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí jako opožděné, je zdejší soud oprávněn zabývat se toliko nepřezkoumatelností související s vypořádáním této otázky. Žalovaný v napadeném rozhodnutí mimo jiné uvedl, že mu nevznikají důvodné pochybnosti ohledně pravosti podpisů potvrzujících převzetí rozhodnutí jak zástupcem žalobce, tak zástupcem žadatele, a nemá pochyb o tom, že prvostupňové rozhodnutí převzal dne 28.6.2011 oprávněný zástupce žalobce. Žalovaný dále zdůraznil, že žalobce v rámci různých jiných řízení vedených žalovaným k STK Znojmo po celou dobu ve svých podáních uvádí jemu dobře známý obsah pravomocného prvostupňového rozhodnutí. Tato skutečnost podle žalovaného potvrzuje, že žalobce byl s rozhodnutím seznámen. Pokud bylo podle žalovaného rozhodnutí žalobci fakticky oznámeno, jeho oprávnění se bránit proti tomuto rozhodnutí odvoláním podle § 84 odst. 2 správního řádu uplynulo nejpozději devadesátým dnem od faktického oznámení.
17. Podle zdejšího soudu napadené rozhodnutí nevykazuje vady, pro které by je bylo třeba považovat za nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost či nedostatek důvodů, když obsahuje skutkovou argumentaci i hodnotící úvahy ohledně opožděnosti odvolání, na základě kterých žalovaný rozhodoval. Pokud žalovaný zamítl odvolání žalobce z toho

důvodu, že bylo podáno opožděně, nebyl ani povinen vypořádat se s odvolacími námitkami týkajícími se merita věci. Jak vyplývá z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 22.3.2017, č.j. 2 Azs 335/2016-35, „...*Nejvyšší správní soud se k výkladu § 92 odst. 1 správního řádu v minulosti již několikrát vyjadřoval (viz např. rozsudky ze dne 27. 4. 2012, č. j. 5 As 111/2011-87, ze dne 1.3.2013, č. j. 9 As 172/2012-32, nebo ze dne 3.6.2015, č. j. 3 Azs 75/2015- 38). Dospěl přitom k závěru, že zamítnutí odvolání podle § 92 odst. 1 věta první správního řádu není výsledkem meritorního přezkoumání obsahu napadeného správního rozhodnutí, ale jedná se pouze o procesní rozhodnutí konstatující opožděnost nebo nepřipustnost odvolání, aniž by byla jakkoliv hodnocena a zkoumána věcná a právní stránka rozhodnutí. Dále ovšem vyložil, že pokud již prvostupňové správní rozhodnutí nabylo právní moci, je povinností odvolacího správního orgánu zkoumat, zda nejsou dány předpoklady pro zahájení řízení o některém z mimořádných opravných prostředků (§ 92 odst. 1 věta druhá správního řádu). Pokud má odvolací správní orgán již v době, kdy vydává zamítavé rozhodnutí podle § 92 odst. 1 věta první správního řádu, jasno v tom, že posuzované předpoklady dány nejsou, nelze v zásadě nic namítat proti tomu, že to účastníku řízení v odůvodnění zamítavého rozhodnutí sdělí. Jedná se nicméně o dodatečnou informaci, bez níž by rozhodnutí o zamítnutí odvolání zcela obstálo...“.* Nejvyšší správní soud dále v citovaném rozsudku dovodil, že „...*považuje za správné a přiléhavé hodnocení městského soudu, který vyslovil závěr, že smyslem a cílem § 92 odst. 1 správního řádu z roku 2004 není to, aby správní orgán v každém případě opožděně podaného odvolání rozsáhle odůvodňoval, že nebyly zjištěny podmínky pro přezkum rozhodnutí, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí. Je jistě povinností správních orgánů zabývat se těmito otázkami, postačí však vyjádření o tom, zda byly podmínky pro přezkum (obnovu řízení nebo vydání nového rozhodnutí) shledány, či nikoliv. Opačný závěr by ve svých důsledcích znamenal, že by se odvolací orgán zabýval věcí meritorně přesto, že odvolání bylo podáno opožděně...“.*

18. Podle zdejšího soudu tak žalovaný dostal požadavkům § 92 odst. 1 správního řádu, když kromě důvodů, proč považuje odvolání žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí za opožděné, uvedl, že neshledal podmínky pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, obnovu řízení ani vydání nového rozhodnutí.
19. Stěžejní a jedinou spornou otázkou v dané věci je, zda se žalobce s obsahem prvostupňového rozhodnutí seznámil poprvé až dne 6.4.2017 při nahlížení do spisu. V této otázce nemůže dát zdejší soud žalobci zapravdu.
20. Podle § 72 odst. 1 správního řádu se rozhodnutí účastníkům oznamuje doručením stejnopisu písemného vyhotovení do vlastních rukou nebo vyhlášením. Postup doručování pak upravují další ustanovení správního řádu (§ 19 správního řádu).
21. Podle § 84 odst. 1 správního řádu platí, že osoba, která byla účastníkem, ale rozhodnutí jí nebylo správním orgánem oznámeno, může podat odvolání do 30 dnů ode dne, kdy se o vydání rozhodnutí a řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování, dozvěděla, nejpozději však do 1 roku ode dne, kdy bylo rozhodnutí oznámeno poslednímu z účastníků, kterým ho správní orgán oznámil; zmeškání úkonu nelze prominout. Ustanovení tohoto odstavce neplatí pro účastníky uvedené v § 27 odst. 1 tohoto zákona – což je i nyní posuzovaný případ – jde v řízení o žádosti o žadatele a další dotčené osoby, na které se pro společenství práv nebo povinností s žadatelem musí vztahovat rozhodnutí správního orgánu. „*Na účastníky řízení podle § 27 odst. 1 správního řádu (ať jde o řízení o žádosti nebo o řízení vedené z moci úřední) se však ani subjektivní, ani objektivní lhůta nevztahuje a těmito účastníkům začíná odvolací lhůta běžet až ode dne oznámení správního rozhodnutí ve smyslu § 83 odst. 1,*

nejde-li o případ podle § 84 odst. 2, který se vztahuje i na účastníky řízení podle § 27 odst. 1, tzn. pokud jim sice rozhodnutí oznámeno nebylo, ani se však s rozhodnutím prokazatelně seznámili jiným způsobem“ (Vedral, J., Správní řád. Komentář. II. aktualizované a rozšířené vydání. BOVA. POLYGON Praha: 2012, str. 734).

22. Podle § 84 odst. 2 správního řádu se neoznámení rozhodnutí nemůže dovolávat ten, kdo se s ním prokazatelně seznámil. Na takového účastníka se hledí, jako by mu správní orgán doručil rozhodnutí s chybějícím poučením podle § 83 odst. 2 tohoto zákona, podle něhož lze v případě chybějícího, neúplného nebo nesprávného poučení podle § 68 odst. 5 odvolání podat do 15 dnů ode dne oznámení opravného usnesení podle § 70 věty první, bylo-li vydáno, nejpozději však do 90 dnů ode dne oznámení rozhodnutí.
23. Z uvedeného vyplývá, že pokud bylo prvostupňové rozhodnutí žalobci fakticky oznámeno, jeho oprávnění bránit se proti tomuto rozhodnutí odvoláním podle ustanovení § 84 odst. 2 správního řádu uplynulo nejpozději devadesátým dnem od tohoto faktického oznámení.
24. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 15.2.2018, č.j. 1 As 311/2017-37, platí, že posuzování okamžiku faktického seznámení se s rozhodnutím je otázkou skutkovou.
25. Zdejší soud k tomu ze správního spisu prvostupňového orgánu zjistil, že v závěru prvostupňového rozhodnutí je pod podpisem vedoucího odboru dopravy uveden text „rozdělovník“ s textem „1x spis, 1x Smetana a Smetana s.r.o., 1x TCA - v.o.s. Technik Control Assistance a 1x MD“. Vedle rozdělovníku je tužkou napsána šipka s poznámkou „předáno“ a u ní razítko žalobce a přes něj dva shodné podpisy neidentifikované osoby a razítko žalobce. Kdy bylo toto rozhodnutí takto předáno, zde uvedeno není. Dále je na konci stránky rovněž razítko společnosti Smetana a Smetana s.r.o. se dvěma shodnými podpisy neidentifikované osoby, u nichž je uvedeno „vzdávám se práva na odvolání“ a „převzal dne 28.6.2011“. Prvostupňové rozhodnutí bylo vydáno dne 17.6.2011, dle doložky právní moci bylo vypraveno a nabylo právní moci dne 28.6.2011.
26. Na základě porovnání podpisu B. B. obsaženého na žádosti žalobce ze dne 10.6.2011, kde je rovněž umístěno i razítko žalobce, a podpisů osoby, které mělo být předáno rozhodnutí při jeho oznamování v roce 2011, je na první pohled zřejmé, že se podpisy vizuálně shodují. Je zjevné, že rozhodnutí převzala totožná osoba, která podávala žádost, tedy jednatel žalobce B. B., jak je uvedeno na žádosti, který byl za žalobce oprávněn jednat dle zápisu v obchodním rejstříku (byl jednatelem žalobce do 20.5.2015).
27. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 27.4. 2006, č.j. 2 Afs 158/2005-82, č. 1327/2007 Sb. NSS, dospěl k závěru, že *„pokud má být však řádné doručení písemnosti a s tím i obeznámení adresáta s jejím obsahem zpochybněno, postačí, pokud účastník správního řízení okolností doručení (standardně např. údaje v doručence) vyvrátí předestřením jiné srovnatelně pravděpodobné verze reality.“*
28. Žalobce ke zpochybnění pravosti podpisu navrhoval dokazovat čestnými prohlášeními, mimo jiné i B. B. Zdejší soud dokazováním zjistil, že podpis B. B. na předmětném čestném prohlášení ze dne 13.6.2017, který však není úředně ověřen, se rovněž shoduje s podpisem na žádosti a u rozdělovníku prvostupňového rozhodnutí. V uvedené listině B. B. prohlašuje, že nikdy v minulosti osobně nepřevzal prvostupňové rozhodnutí a nepotvrdil jeho převzetí otiskem razítka žalobce a svým vlastnoručním podpisem. Dále je v čestném prohlášení uvedeno, že prvostupňové rozhodnutí nebylo nikdy v minulosti k jeho rukám

doručováno, a to ani prvostupňovým orgánem, ani žádnou jeho oprávněnou úřední osobou, ani prostřednictvím poskytovatele poštovních služeb.

29. Zdejší soud rovněž dokazoval obsahově totožnými čestnými prohlášeními (všechny ze dne 13.6.2017) společníků žalobce R. B. a J. G. a Ing. A. N., a dále společníka žalobce a jednatele společnosti TEZO-recy, s.r.o. Stanislava Havlíka, jehož podpis na předmětném prohlášení byl jako jediný úředně ověřen.
30. Zdejší soud nemá ani na základě uvedených listin za věrohodně vyvráceno, že by podpis na prvostupňovém rozhodnutí nepatřil B. B. a že by byl snad zfalšován. Samotné označení listiny jako „čestné prohlášení“ ještě neznamená, že tvrzení v něm uvedená jsou takovou listinou prokázána, ostatně se jedná o tvrzení, která již žalobce uvedl v žalobě. Ostatně „zfalšování“ podpisů žalobce ani explicitně netvrdí, a z ničeho takové podezření zdejšímu soudu neplyne. Žalobce nepředkládá ani žádnou dostatečně uvěřitelnou legendu, proč by v situaci, kdy nepopírá, že sám podal předmětnou žádost ze dne 10.6.2011, někdo falšoval podpisy osob, které měly prvostupňové rozhodnutí převzít. Uvedené neprokazuje ani důkaz provedený k návrhu žalobce zdejším soudem, a to kopií prvostupňového rozhodnutí předloženého žalobcem, na níž na rozdíl od originálu obsaženého ve správním spisu, chybí tužkou dopsaná šipka s poznámkou „předáno“ směřující k razítku a podpisům žalobce. I kdyby někdo později na originál prvostupňového rozhodnutí ve správním spisu dopsal tužkou uvedenou poznámku, je zřejmé, že razítka i všechny podpisy se nacházejí shodně i na kopii předložené žalobcem.
31. Tvrzení žalobce se jeví jako stěží uvěřitelné i z toho důvodu, že bez ohledu na faktické převzetí prvostupňového rozhodnutí žalobcem po jeho vydání, je zcela nepochybné, že mu jak existence prvostupňového rozhodnutí, tak jeho obsah byl znám, neboť jím argumentoval v řadě podání v řízeních u žalovaného, a to před datem 6.4.2017, což zdejší soud ověřil dokazováním příslušnými pasážemi podání žalobce, a to jednak ze dne 17.3.2015, doručeného na podatelnu žalovaného dne 18.3.2015, v němž žalobce mimo jiné uvádí, že „Z této společnosti pak následně došlo k převodu výše uvedeného oprávnění k provozování stanice technické kontroly ev.č. 37.17 na společnost Smetana a Smetana s.r.o., IČ: 634 80 565, se sídlem Moravské Budějovice, Lažínky 71, PSČ 676 02, zapsaná v obchodním rejstříku...“, a dále podání označeného jako „odvolání proti rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odboru dopravy, ze dne 21.1.2014, č.j. JMK 8457/2014, sp. zn. S-JMK 117099/23012/OD“, doručeného na podatelnu Krajského úřadu Jihomoravského kraje dne 6.2.2014, v němž žalobce uvádí, že „Je pravdou, že účastník řízení požádal dne 10.6.2011 příslušný správní orgán o změnu provozovatele STK v provozovně Dobšická 2, 669 02 Znojmo...na nového provozovatele – právnickou osobu Smetana a Smetana s.r.o., kdy shora zmíněné žádosti účastníka řízení bylo vyhověno a oprávnění provozovat tuto STK získala společnost Smetana a Smetana s.r.o.“. S ohledem na pravidlo plynoucí z § 84 odst. 2 správního řádu je tedy nepochybné, že odvíjet lhůtu pro podání odvolání od data 6.4.2017 by nebylo možné ani z toho důvodu, že obsah prvostupňového rozhodnutí byl žalobci znám již dříve před tímto datem.
32. Pokud žalobce namítá porušení právních předpisů, pokud jde o doručení prvostupňového rozhodnutí, tak v kontextu nyní posuzované věci na to dává dostatečnou odpověď judikatura Nejvyššího správního soudu, podle něhož „*nepostupoval-li správní orgán dle § 19 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, a své rozhodnutí nedoručil přednostně prostřednictvím veřejné datové sítě do zřízené datové schránky, nýbrž prostřednictvím provozovatele poštovních služeb, jde o procesní pochybení, které však nebude mít vliv na platnost doručení, byla-li*

písemnost doručena nezpochybnitelným způsobem a účastník řízení se s ní seznámil.“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16.12.2010, č.j. 1 As 90/2010-95). „*Nedodržení formy tedy samo o sobě neznamená, že se doručení musí zopakovat, rozhodující je, zda se daná písemnost dostala do rukou adresáta.*“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6.3.2009, č.j. 1 Afs 148/2008-73, obdobně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21.7.2015, č.j. 2 As 15/2015-56).

33. Zdejší soud uzavírá, že žalobce závěry žalovaného zpochybňuje pouze na úrovni tvrzení a popření skutečnosti, že by výše uvedeným způsobem k předání prvostupňového rozhodnutí v červnu roku 2011 došlo. S takovou argumentací tudíž nemůže být žalobce úspěšný, a to i ve světle toho, že obsahem prvostupňového rozhodnutí žalobce již v minulosti, minimálně v roce 2015, argumentoval, a tudíž se s ním poprvé nemohl seznámit až dne 6.4.2017.
34. Pokud tedy žalobce odvolání podal až dne 21.4.2017, bylo toto odvolání zjevně opožděné. Z uvedeného důvodu se zdejší soud nezabýval dalšími námitkami žalobce, které se týkají samotné zákonnosti prvostupňového rozhodnutí. V souladu s ustálenou judikaturou správních soudů je totiž soud v případě žaloby proti rozhodnutí o zamítnutí odvolání jako opožděného nebo nepřipustného oprávněn zkoumat v mezích žalobních bodů pouze to, zda se skutečně jednalo o opožděné nebo nepřipustné odvolání a zda byl žalobce zkrácen na svých právech neprovedením odvolacího přezkumu.
35. Pokud jde o námitku nicotnosti (tu prvostupňového rozhodnutí), ta bude podstatná pro navazující rozhodnutí vydaná v souvislosti s oprávněním provozovat STK Znojmo, která z pravomocného rozhodnutí ze dne 17.6.2011, č.j. JMK 86642/2011, sp. zn. S-JMK 86488/2011/OD/MI, vycházejí a pro která uvedené rozhodnutí bylo podkladem. V nyní posuzované věci byly meze soudního přezkumu vymezeny pouze spornou otázkou opožděnosti odvolání podaného proti prvostupňovému rozhodnutí dne 21.4.2017; teprve řádné, a tedy i včasné vyčerpání prostředků ochrany je podmínkou *sine qua non* k posouzení námitky nicotnosti, a tato podmínka v nyní posuzované věci nebyla splněna (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 12.3.2013, č.j. 7 As 100/2010-65, č. 2837/2013 Sb.).
36. Zdejší soud tedy neshledal žalobu důvodnou a nad rámec uplatněných žalobních bodů nezjistil žádnou vadu, jež by atakovala zákonnost napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti, a proto žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

IV. Náklady řízení

37. O nákladech řízení zdejší soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, a proto mu nenáleží právo na náhradu nákladů řízení; to by náleželo procesně úspěšnému účastníkovi, kterým byl žalovaný. Zdejší soud však nezjistil, že by žalovanému vznikly náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti, a proto rozhodl, že se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 17. června 2021

Petr Šebek v.r.
předseda senátu